

the hearing of proceedings in the requesting State and that his presence in person at the hearing of proceedings in the requested State can be ensured;

- (h) if it considers that it could not itself enforce a sentence if one were passed, even by having recourse to extradition, and that the requested State could do so.

2. Where the suspected person has been finally sentenced in a Contracting State, that State may request the transfer of proceedings in one or more of the cases referred to in paragraph 1 of this Article only if it cannot itself enforce the sentence, even by having recourse to extradition, and if the other Contracting State does not accept enforcement of a foreign judgment as a matter of principle or refuses to enforce such sentence.

Article 9

1. The competent authorities in the requested State shall examine the request for proceedings made in pursuance of the preceding Articles. They shall decide, in accordance with their own law, what action to take thereon.

2. Where the law of the requested State provides for the punishment of the offence by an administrative authority, that State shall, as soon as possible, so inform the requesting State unless the requested State has made a declaration paragraph 3 of this Article.

3. Any Contracting State may at the time of signature, or when depositing its instrument of ratification, acceptance or accession, or at any later date indicate, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, the conditions under which its domestic law permits the punishment of certain offences by an administrative authority. Such a declaration shall replace the notification envisaged in paragraph 2 of this Article.

Article 10

The requested State shall not take action on the request:

- (a) if the request does not comply with the

gens behandling i den begærende stat, medens hans personlige tilstedeværelse kan sikres under sagens behandling i den anmodede stat; eller

- h) såfremt den finder, at den ikke selv kan fuldbyrde en eventuel straffedom, selv ikke med muligheden for udlevering taget i betragtning, medens den anmodede stat er i stand hertil.

2. Hvis den mistænkte er endeligt domfældt i en kontraherende stat, kan denne stat kun anmode om overførsel af retsforfølgning i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, såfremt den ikke selv er i stand til at fuldbyrde dommen, selv ikke med muligheden for udlevering taget i betragtning, og kun såfremt den anden kontraherende stat principielt ikke anerkender fuldbyrdelse af udenlandske domme eller afslår at fuldbyrde en sådan dom.

Artikel 9

1. De kompetente myndigheder i den anmodede stat skal behandle en anmodning om retsforfølgning, der fremsættes i henhold til de foregående artikler. De afgør i overensstemmelse med deres egen lovgivning, hvilke skridt anmodningen giver anledning til.

2. Såfremt straf for lovovertrædelsen efter den anmodede stats lovgivning pålægges af en administrativ myndighed, skal den pågældende stat snarest muligt underrette den begærende stat herom, medmindre den anmodede stat har afgivet en erklæring i medfør af stk. 3.

3. Enhver kontraherende stat kan samtidig med konventionens undertegnelse eller ved deponeringen af ratifikations-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokumentet eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en erklæring til Det europæiske Råds generalsekretær tilkendegive, under hvilke betingelser dens interne lovgivning giver mulighed for, at straf for visse lovovertrædelser pålægges af en administrativ myndighed. En sådan erklæring træder i stedet for den meddelelse, der er nævnt i stk. 2.

Artikel 10

Den anmodede stat kan ikke træffe foranstaltninger i anledning af anmodningen: a) såfremt denne ikke opfylder bestemmelse